Anul I. No. 11. Un numer 20 bani Iaşi 15 Noembrie 1891.

BONAMENTE

Pe un an 10 lei
Şese luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACŢIA
la tipografia Fulgerul
representată prin dl.
I. MANCAŞ

RAFUIALA

ZIAR INDEPEDENT APARATOR AL POPORULUI

Apare Vineri o dată pe săptămână

NUNCIURI

Pag. IV 15bani linia
„ III 30 „ linia
Inserţiuni şi Reclame
[illegible] linia.

ADMINISTRAŢIA
representată prin dl.
ALEX. MARINO

INTRUNIREA DE LA 10 NOEMVRE

Intrunirea provocată de d. Aslan pe ziua de 10 Noemvre curent, a pus în evidenţă înţelesul ce dau Jidanii cuvîntului *libertate* şi a confirmat pe deplin ideile noastre despre dînşii.

In adevĕr s'a vorbit şi de d. Aslan şi de către alţii, în potriva Jidanilor; dar nimene aproape nu a fost în stare să înţeleagă cele ce au spus oratorii, din cauza tapajului ce făceau jidanii.

Cu această ocazie a putut ori cine observa doue lucruri: întăi, că sala era plină aproape numai cu Jidani, din cei mai perciunaţi, al doilea că lojele erau înţesate numai cu elevi, şi printre aceştia cu greu se putea zări vre unul romîn, în unanimitate aproape erau jidani. Strigăte, urlete, bătăi din picioare de credeai că să rîsipeşte clădirea teatrului, şi mai pre sus de toate, se auzea şi un lătrat care, dacă ori ce alte semne esterioare nu ar fi fost de ajuns pentru a cunoaşte din cine era compus în majoritate audiutorul era de ajuns a face ştiut, că acea majoritate era de rasă cînească! Aceasta confirmă pe deplin dreptatea ce are Romînul, cînd atribue rasei evreeşti, epitetul de rasă cînească. Cea ce au dovedit Jidanii la această întrunire, este că dînşii nu ştiu să discute, nu au cu ce să se apere, nu vor să respecte nimic: nici păreri, nici persoane, nici dreptul cuvîntului! Tapaj, gălăgie, moravuri vrednice de Tîrgul-Cucului şi de havrele jidoveşti, le-au transportat în întrunirile noastre publice. Şi pe cînd ei erau înţeleşi încă de acasă, ce au să facă, între Romîni era neînţelegere chiar pe scena teatrului, unde macar înaintea salei plină de duşmani de ai noştri, trebuiau să se arăte uniţi. Ei, nu. D-nii *Nădejde*, *Beldiman*, *Roman*, cari să fac coadă de topor la Jidani, sunt cei dintăi, cari merită să fie puşi la indexul opiniunei publice. Aceşti domni, cari cum am mai spus'o, cochetează cu jidanii, trebue, cu toată filosofia lor, ponegriţi înnaintea poporului romîn. Poporul Romîn n'are pîne, n'are hrană la copii, n'are de unde'şi cumpăra un lucru, care să nu fi fost trecut prin pîngăritele mîni jidoveşti, şi d-lor fac filosofie pe spinarea Romînului! D. Beldiman, cu un picior în groapă, fără măsele în gură, după ce s'a lăsat să fie ameţit de băutri cînd era sub Cuza-Vodă prefect de poliţie al Bucureştilor, astăzi în loc să-şi pună cenuşă pe cap şi să plîngă pe viteazul domn romîn, pe care l'a tradat, d lui, se acaţă de rege; d-lui are ideia fixă de a răsturna pe Regele României. A, da, cînd i s'ar mai da o dată postul de poliţaiu al capitalei, putem fi siguri că d. Beldiman ar detrona pe Regele Carol, cum a contribuit să detroneze pe prinţul Cuza.

Şi o observaţie bine meritată să cuvine a face directorilor de scoale, cari permit scolarilor să frequenteze localuri publice. Ce însamnă acea urdie de scolari, la o întrunire unde numai cetăţenii sunt chemaţi? Frumos lucru este ca nişte scolari să asurzască lumea la o întrunire, pe cari băeţii o fac să samene mai mult cu carnavalul pe ghiaţ?

Educaţia în familie lipseşte cu totul, aceasta o ştim, dar rolul scoalei trebue să fie de a complecta educaţia, iar nu de a da un frîu mai întins destrăbălărei.

Cît pentru soluţia ce este a se da chestiei evreeşti, aceasta este în afară de ori ce discuţie. Rău şi fără cale a făcut d. Aslan, de a convocat pe alegători în întrunire publică. „Miţa cu clopoţei nu prinde şoareci". Măsurile ce sunt de luat în potriva Jidanilor sunt numai de resortul poporului romîn. Ei nu au vot, nici deliberativ nici consultativ, cum a voit a înţelege d. Aslan. Şi dacă ne credem datori a-i recunoaşte meritele *ideei*, nu putem în acelaş timp să nu condamnăm procedura sa.

Poporul romîn şi cu cel evreu, nu sunt doue naţiuni, cari să se fi întîlnit pe un teritoriu înainte de desvoltarea lor, şi cari să se fi ajutat reciproc a se desvolta. Dacă ar fi aşa cazul, cum a fost de pildă în Galia cu Celţii şi cu Francii, atunci am înţelege. Dar nu. Lucrul la noi este deosebit. Poporul romîn a suferit singur în cursul veacurilor, şi Romînii n'au de înregistrat, în cursul timpurilor nici o recunoştinţă nimărui, de cît doară popoarelor megieşe cari se duşmănesc din pricina noastră! Şi evreilor, cari în a doua jumătate a veacului al XIX vin la masa gata, să li fie Romînii recunoscători! Mare neghiobie va mai fi şi aceasta! Apoi prin cîte peripeţii au trecut Romînii, cîte pericole au înfrînat, cîte umiliri au înghiţit, să nu li dea atîta minte cît să ştie ce să facă astăzi cînd politiceşte stau bine! Romînii astăzi cu toate bogăţiile ţărei lor sufăr aconomiceşte, şi aceste suferinţi economice se datoresc, nu toate, dar cea mai mare parte, elementul jidovăsc. Ei bine, cine nu vede că triumful economic va aduce după sine *victoria politică*? Rolul pe care Romînul l'a jucat în trecut a fost un rol de erou romantic; el s'a plecat împrejurărilor din afară, numai ca să poată trăi. Şi acest traiu îndelung aşteptat, nu era doară traiul de astăzi, cînd Romînul scăpat de duşmanii din afară, sufere jugul duşmanului din lăuntru! Traiul cu ori ce preţ este un traiu mişelesc. Romînul trebuie să aspire la un traiu neatîrnat, demn, la un traiu care să-l facă să se simtă că se găseşte în casa sa, unde să se poată încălzi la vatra lui proprie şi să fie încunjurat de toate comoditătile indispensabile unui bun gospodar.

Aşa dar rolul de astăzi al Romînului trebue a fi de erou dramatic! Ori un traiu aşa precum mi l'am pregătit; fie chiar cu preţul vieţei duşmanului care-mi ţine calea, ori firul vieţei trebuie să se curme!

A ne întoarce la trecut, a trece prin suferinţele strămoşilor, nu mai avem poftă, dar dacă Romînii se vor pleca la vorbele ameţitoare ale jidanilor pretinşi culţi, şi la îndemnul unor Romîni falşi sau ignoranţi, dar pretenţioşi, ca d-nii: Roman, Panu, Nădejde şi Beldiman, atunci forţat, va trebui să primim din nou ruşinosul jug al străinului ce ne duşmăneşte, şi ne paşte ca doar ne-a prinde în capcana sa.

Să i-a bine aminte Romînii, că nu cu filosofii se conduce lumea. Cînd împăraţii sunt filosofi, poporul merge mai rău ca tot deauna.

De aceea să fie bine ştiut că noi nu recunoaştem nici un drept Jidanilor din ţară şi vom proba pentru ce, dacă nu vor ajunge cele ce am zis până acum.

Minoş Ronea.

O DESMINŢIRE

Dăm o formală desminţire tutulor celor ce au cutezanţa a afirma, că ziarul *Răfuiala* ar fi organul d-lui Aslan şi că este subvenţionat pentru ajungerea scopului ce urmăreşte.

Declarăm categoric că acest organ nu este întreţinut de cît cu spesele cîtor-va meseriaşi care sunt loviţi în esistenţa lor, de concurenţa neonestă a jidanilor şi cari urmăresc încă de mult timp o organisaţie în acest scop compusă numai din oameni ce se află astăzi în agonţe, din causa acestei cangrene ce le paralizază cu încetul aproape tot corpul.

Noi nu urmărim chestia jidovească nici cu un scop altul, de cît pur şi simplu acela de îndreptare a răului, însă dacă să găsesc şi se vor mai găsi oameni cu sinceritate şi cu scop să se puie în fruntea acestei mişcări, vor avea concursul de la toţi acei ce sufăr consecinţele acestei rău. Insă cînd cineva ar lua această chestiune în aparare căutînd a face din ea un adăpost în care să se poată asigura de vremuri grele, va fi demascat în modul cel mai neplăcut prin coloanele acestui ziar şi credem că nu-i va mai da mîna altă dată să se facă apărătorul unei clase, cu scop numai de a trage foloase, sau a se mai rîdica pe umerii lor. Şi nici această chestiune nu va rămînea moartă, cînd vre unul din aciea ar căuta a o lăsa la o parte.

Lucrul să esplică de la sine, căci răul provenit din partea acestor secte destrugătoare, să lăţeşte nu numai în clasa meseriaşilor şi comercianţilor, ci în toate clasele mici şi bine înţeles, că dacă cei din clasa înaltă împreună cu conducătorii acestei ţeri, nu vor căuta a da chestiunei jidoveşti o soluţiune cît mai curînd favorabilă Romînilor, va fi mult mai rău, cînd ei singuri se vor rescula şi vor căuta a da soluţia pe care o va crede mulţimea poporului de cuviinţă; dând tot odată şi o lecţie bine meritată celor ce nu vor a fi stăpîni pe ţara lor şi a'şi apăra drepturile naţionale.

Tot aceşti meseriaşi lucrează cu multă activitate la un proiect, prin care îşi vor arăta pretenţiunele asupra unui proiect de lege pentru meseriaşi, de care nimeni nu să ocupă, el va fi publicat şi înaintat representanţilor pentru a fi complectat de corpurile legiuitoare chiar în sesiunea aceasta.

Deci încă odată declarăm, că acest organ nu aparţine absolut vre unei persoane influente, sau vre unui grup politic, şi nu ne vom abate nici de la un punt din cele publicate în coleanele primului număr.

Pentru ca să se ştie.

INFORMAŢII

Intrunirea de la 10 a. c. a produs un mare desgust cetăţenilor alegători.

Am auzit vorbindu-se de unele persoane, că nu se vor mai duce nici la o întrunire, care nu va avea un control la intrare; pentru a nu lasa să se strecoare înăuntru, jidani, copii sburdalnici de pe la scoli şi chiar animale, cari să întrerupă liniştea şi pe oratori, perzîndu-se timpul fără nici un folos.

Ordinul dat de minister în acest oraş pentru a fi închise toate stabilimentele de la oarele 12, a causat foarte mari nemulţumiri comercianţilor Romîni, ce să vĕd loviţi în interesele lor. Înţelegem să nu se dea autorisaţie de noapte vagabonzilor jidani crâşmari, unde se fac toate coţcăriile, şi se adună fel de fel de oameni fără căpătăiu, menţinêndu-se cu stricteţă acel ordin; iar nu înţelegem nici cum că din causa unora, să fie persecutaţi şi comercianţii onorabili, lovindu-se în interesul existenţei lor. Şi cu cît mai vîrtos cînd videm stabilimentele unor străini că sunt deschise toată noaptea, fără a fi supăraţi de nimeni, şi a le Romînilor cari îndrăsnesc a le ţinea mai mult deschise sunt ameninţaţi cu darea în judecată şi cu amendă.

Nu credem că cu astfel de mĕsuri se va putea stărpi numĕrul reu-făcătorilor şi hoţiilor ce se comit prin oraşul nostru.

Rugăm pe d. diriginte al oficiului postal, a face următoarea întrebare: pentru ce impărţitornl din punctul strada Rampei, nu dă nici ziarele, nici scrisorile la destinaţia lor, ci le la o crâşmă de unde fie care adresant şi le primeşte? Astfel că abonatul nostru d. Lascar din acea dispărţire, ziarul de Vineri l'a primit tocmai Duminică.

D. Mesteş comerciant presentându-se într'o zi cu o cerere la părinţii comunei, care ştiind că face parte din societatea *Adjutorul*, un membru din administraţie i-a zis: *d-ta fiind că te-ai făcut conservător, mai aşteaptă cu această cerere, căci nu ţi se poate realisa dorinţa.* Iată cum îşi îndeplinesc mandatul acei cari sau ales cu concursul cetăţenilor independenţi, şi cu ajutorul poliţiei, care putere să află astăzi în mâna conservatorilor.

De mai multe septămîni se vĕd pe stradele oraşului nostru, circulând nişte negustori veniţi cine ştie de unde, umblând cu table încărcate de tot feliul de acadele şi alviţă. Ba de multe ori acesti străini se aşază cu taraba lor dinaintea uşei cofetarilor cari plătesc chirie, patentă şi toate dările cuvenite, făcêndu-li concurenţă.

Rugăm pe cei în drept a lua măsuri de urgenţă în această privinţă.

Avem sau nu legea cumulului?

Aflăm că d. Gh. Neculau care primeşte pensie de la stat 160 lei pe lună, mai ocupă şi postul de şef de gardişti la comună, cu salar de 200 lei lunar, care în total face aproape 400 lei; pe cînd alţi oameni onesti, impovoraţi de familii grele, sunt lăsaţi să umble pe strade, fără a'şi putea procura existenţa de toate zilele.

Cetăţanul evreofil Şaraga, de mult ce ţine la compatrioţii sei Romîni, s'a permutat cu o sucursală tocmai în coastele nenorocitului N. Cozma.

Şi aceasta de sigur a făcut'o cu scop numai ca acest creştin văzîndu-se lovit din toate părţile, îşi va lua lumea în cap—cum zice Romînul—şi va părăsi Iaşul, remănînd loc pentru patrioţii Şaraga, să se lăfăiască cum le va plăcea.

Iată sentimentul de iubire al jidanilor pentru creştini!

Un caz de anghină difterică sau văzut septămîna aceasta la un copil, în în etate de vre-o 8 ani, a foastei d-na Marinoschi strada sf. Andrei.

Copilul a încetat din viaţă.

CRONICA

SERMANUL GHIŢĂ

Cu capul sprijinit pe mînă
Cu ochii aproape dormitând
Stau la sermana mea măsuţă
La multe lucruri cugetând.
Afară vêntul cel de earnă
Loveşte'n giamuri furios
In casă frigul joacă hora
Şi mă pătrunde păn la os.
M'aş îmbraca zeu cu paltonul
Dar vai, mare fatalitate!...
Palton!... palton!... călduţă haină
Nu'l am de-un an şi jumatate!.....
Jidanii credit nu'mi mai fac
Nu'mi dau macar nici o mănuşă
De cînd aflatau că le trag
La intervale cîte-o dusă.
Toată speranţa'mi e'n gazetă
Şi la drăguţii abonaţi
Pe-acest trimestru cînd cu toţii
De abonament vor fi achitaţi...

Cînd mă gîndesc zeu la aceasta
Uit şi de frig şi de ninsoare
Ce frumos lucru e speranţa
Ce dulce şi mîngîitoare!...
Cu sumele aşa adunate
Formatu foei vom mări
Şi cu fragmente literare
Coloanele vom înflori.
Şi de ne va sta'n putere
Vom face-o 'ncurînd s'apară
De două ori pe săptămînă
Mica foiţă „Răfuială".
. . . . . .
. . . . . .
Frumos idial! dar cine ştie
Dacă vre o dată sa'nplini
Şi dacă nu de vre-o răceală
Sermanul Ghiţă va muri.
Căci făr de bani palton nu capeţi
Şi dacă frigul m'a resbi
Sunt sigur că în rai de-a dreptul
Cu drepţii mă voi prăslăvi!...
. . . . . .
Percă mă văd pe catafalc
Lungit cu nasul porumbiu
In prijmă'mi toţi amicii calc
Ce mĕ iubeau cînd am fost viu.
Doctorul Berc*) şi Ploeşteanu*)
Cu mîna prinsă de cordoane
Merg trist, gîndind că'n astă lume
Sunt multe felurimi de boale.
Jidanii toţi mă plîng cu jale
Ear rabinu din Stefăneşti
Va face davăn ca să capăt
Impărăţiile cereşti.
Cu banii lui care îi ţine
Inchişi ascunşi în de fer case
Va da la un jidan să'mi facă
Un alb talrihăm de matase.
Şi alianţa jidovească
Ce ţine foarte mult la noi
Imi va trimite o coroană
De ciapă şi de usturoi.
Şi scrisori pe-o bandă albă
Această tristă cuvîntare:
„Recunoştinţi veşnici lui Ghiţă
Jidănărimea viitoare"
Doamna belea a mea iubită
Ce'i văduvă de două-ori-zece
Se va strîmba în gura mare
Cînd m'o vedea ţeapăn şi rece.
Şi chiar foiţa „Răfuiala"
Se va 'ntrista şi lua doliu
Cînd m'a vedea făr de suflare
Invălit într'un linţoliu!...
. . . . . .
. . . . . .
Dragi abonaţi dacă vroiţi
Acestea a nu se'ntîmpla
O puteţi face foarte lesne
Abonament de-aţ achita.
Şi vă promit că de urgenţă
Imi voi lua şi un palton
In cît veţi zice bravo Ghiţă
Don-Juan ferches şi de bonton.

De la Brădăţel.

*) Doctorul Berc este redactorul Revistei Israelite şi Ploeşteanu este pseudonimu lui Stefan Stîncă, colaborator la ziarul evreesc Egalitatea.

O LEGE NECESARA

In sesiunea viitoare a camerilor legislative, se impune facerea unei legi asupra *schimbărei de nume.*

Importanţa unei asemenea legi reesă din următoarele fapte.

Intăi sunt mulţi oameni cari, nu că s'au plictisit de vechiul lor nume de familie, ci că lumea i a luat la ochi, pentru cutare sau cutare *calitate*, în cît din această pricină existenţa lor devine prea anevoioasă, căci lumea se fereşte de ei ca de nişte pestiferaţi. Ei bine, ultimul refugiu îl caută aseminea oameni, nu în îndreptare, ci în schimbare de nume!

O dată numele schimbat, printr'o simplă publicare în răbdătorul şi acoperitorul Monitor oficial, ei se aţin din nou la vînătoare de slujbe şi de hatîruri.

Al doilea şi cel mai practicat caz, actualmente, este schimbarea numelui de către jidani. Pretinşii jidani cultivaţi din ţara noastră au găsit cheia fericirei lor, nu în virtuţile şi sacrificiile cari ar putea folosi ţărei în care trăesc ei, ci în schimbarea de nume.

Această schimbare de nume la jidani are consecinţele cele mai perzătoare. Jidanii au observat de mult că semnul lor distinctiv, cel mai bătător la ochi, era îmbrăcămintea lor cea mistică. Indată, cei cari se îmbogăţiră prin afaceri cu Romînii, îşi ajustară caftanele, li mai tăiară poalele, în cît de la distanţă nu mai ştiai dacă trecătorul este un jupîn.

Alte ajustări fură făcute de ei: perciunii fură tăiaţi şi lăsaţi a se confunda cu un soiu de favoriţi, obiceiu care să vede practicat şi de unii radicali romîni! Apoi, pentru a-şi face mai bine interesele cu Romînii, se siliră mulţi din Jidani să înveţe limba romînă, şi în casă chiar începură a vorbi românește între dînşii, lucru vrednic de mirare şi care de către mulţi Romîni fu salutat cu bucurie. Ba chiar este haz liu să auzi pe doi jidani vorbind romîneşte, şi cu atît mai hazliu, cu cît pare că sunt mîndri şi încîntaţi de farsa ce vrau să o joace Romînilor.

Un lucru li mai rămăsese celor cari ştiiau să vorbească binişor românește, acesta era numele. Ei pricepură că ori cît de bine ar vorbi românește, dar dacă *neologul romîn*, se numeşte *Stein*, *Scharf*, *Kraft*, *Topf*, *Tropf*, *Pincksfeld*, *Kriegsberghi*, etc. aceste nume sună rău la urechea Romînului, care la moment ştie cu cine are a face, în ciuda românește ce o vorbeşte vecinului său, şi aşa se pune *en garde*, contra lui. Deci cuvîntul de ordine la poporul lui D-zeu, a fost de a-şi schimba numele.

Atunci apar în vocabularul românesc sume de barbarisme în numele proprii. Nu mai este *Stein* ci *Stîncă*, nu mai esistă *Scharfi*, ci *Ascuţescu*; Kraft a dispărut facînd loc lui *Puternicescu*; Apoi curg ca ploaea: *Olărescu*, *Picăturescu*, *Steaureanu*, etc. etc.

Această procedare a lor este foarte ghibace şi înşelătoare. Ea este o speculă a naturei omeneşti. Romînul zice: „*Fereşti-mă Doame de prieteni, căci de neprieteni mă feresc eu singur.*"

Cîtă vreme neprietenul se putea recanoaşte după caftan, perciuni, limbă, nume, se 'nţelege că Romînii se puteau feri ei singuri. Astăzi cînd toate aceste simbole esterioare au dispărut la mulţi Jidani, se 'nţelege că se impune intervenţia lui D-zeu.

Inse fiind că pe de o parte D-zeul creştinilor este mai mare boeriu, ca unul ce are mai mulţi supuşi, iar pe de alta pentru că creştinii nu sunt aşa de obrasnici ca Jidanii, ca să tot supere pentru toată nimica pe D-zeu, de aceea el se cam codeşte ori de cîte ori e vorba de a face ceva pentru credincioşii săi. Aşa că la toată urma, tot ei singuri trebue să se îngrijască de cele necesare, şi lui D-zeu îi plătesc tribut mai numai pentru viaţa viitoare.

Drept care Romînii cari fac parte din marea republică creştină, trebue dacă vor să nu fie înnăduşiţi de neamul lui Israil, al căror D-zeu se amestecă în toate geşefturile, zic, trebuie să i-a Romînii singuri măsurele necesare în potriva Jidanilor, aşa că nimănui să nu-i fie permis a-şi schimba numele de familie, şi cum li place Jidanilor a se lăuda cu legea şi obiceiurile lor, să li placă a-şi păstra şi acele nume luate de pe cîmpi şi de pe dealuri.

O dată cu aceasta, nu putem să nu observăm că cu schimbarea numelor, Jidanii ni dau o noua dovadă despre laşitatea lor, şi despre uşurinţa cu care ei schimbă forma pentru a-şi conserva fondul.

Un singur Jidan nu mai găseşte cine va astăzi, care să poarte un nume de familie evreică; toţi au adoptat nume nemţeşti; toţi iarăşi sunt dispuşi,

pentru interes, a-şi schimba numele nemţesc şi să adopte numele româneşti. Cu toate acestea la nici unul nu vei găsi o schimbare de fond, de la cel mai sărac până la cel mai bogat; de la cel mai ignorant până la cel mai instruit! Romînii să noteze aceasta.

MOMENTE DE DISTRACŢIE

Perciuniane

Două idealuri.

Cel mai frumos idial a lui Ploeşteanu, este să vadă pe toţi jidanii civilisaţi.

Şi al doilea?

Cel mai frumos ideal al meu, este să'i văd pe toţi emigraţi.

*

Intre doi cetăţeni.

Cunoşti pe doctorul Bercu?

Care Bercu?

Primul redactor al „Revistei Israilite"

Dar nu'l chiamă Bercu, ci Becc.

Ei!.. aşa sau botezat el, dar e berc ca toţi bercii Şi ce'i cu asta.

Trebue să fie un bun veterinar, pentru că vorbind într'un articol din Revista Israelită despre jidani a zis „fiemi ertat cuvîntul dar evreii se mănîncă între dînşii ca cînii" Eată dar pe ce mă bazezi cînd susţin că trebue să fie un bun veterinar sau cel puţin un mare cunoscător de dobitoace!....

*

Un părinte de familie întreabă pe fiul seu.

Ce cadou a-i face tu jidanilor, dacă într'un moment dat ar părăsi România emigrând în mase la America sau Palestina?

Din toată sărăcia mea le-aş trimite cîte-va cară cu ceapă şi usturoi, respunse bunul fiu.

Şulem-alehăm.

CONDICA NEAGRĂ

Am declarat la întăia aparitiune a ziarului nostru, că nu vom cruţa pe nimeni a demasca de ori ce fapte mişeleşti, sau pe acei lacomi, care se bucură a răpi dreptul altuia.

D. *Ropală argintariu*, este unul dintre acei laşi şi netrebnici, ce pe lîngă că n'a voit a ne da dreptul pe numerile primite, apoi au aruncat mai multe insulte la adresa noastră, pe care i le transportăm îndoite asupra sa.

Tot asumine felicitări îi adresăm lui *C. C. Cerchez*, preşedintele comitetului permanent, pentru neplata numerilor primite şi insultele mojiceşti adresăte nouĕ.

Sperăm că vom avea şi alte fapte necomenoase pe urma acestorşarlatani.

Fie-le ţerina uşoară....

NECROLOG

Duminică 3 Noemvre au avut loc înmormântarea tînărului **Neculai Iliescu** absolvent a scoalei de messerii din Iaşi. Cortegiul a fost urmat de elevii scoalei precum şi o mare parte din absolvenţi cari au venit pentru a'şi lua ultimul adio de la acela care la unii le-a fost coleg, ear altora camarad. La această tristă solemnitate a cântat corul scoalei de messerie, sub conducerea absolventului Vasile Soloveanu. D. Gh. Rotopanu absolvent, a ţinut o mică cuvîntare pe care o reproducem aici.

Intristată Adunare,

Ne am adunat aicea pentru a petrece la ultimul locaş şi a ne lua ultimul adio de la acel care peste cîte-va momente va dispărea dintre noi pentru totdeauna.

Acel care'l videm astăzi înaintea noastră rece şi neînsufleţit, este fiul d-lui Anfilofie Iliesco decedat în 1882 şi a d-nei Vasilichiţa Iliesco neconsolata mamă, care plină de durere să află lîngă secriul fiului seu.

Neculai Iliescu a intrat în scoalele primare la anul 1881, şi la anul 1885 terminând cursul primar, a intrat în scoala comunală de messerii, absolvind şi cursul acesta la anul 1890.

In tot timpul cât a stat în scoală a fost unul dintre cei mai buni şi sirguitori elevi, atât la lucru cât şi la studiu, prin aceasta lasă un suvenir neşters şi frumos atât colegilor şi camarazilor sei, precum mamei şi fratelui seu.

In anul 1891 Mart 15 prin propunerile d-lui Negruţ proprietarul moşiei Voineşti şi a d-lui Monastireanu fost director a scoalei de messerii a deschis un atelier de cismărie în comuna Voineşti.

Boala însă l'a împedecat de a'şi urma această carieră onestă, agravându-se din ce în ce mai tare, în cât după o lungă suferinţă de aproape 9 luni, a încetat din viaţă la 1 Noembrie 1891, aruncând în doliu şi lăsând în cea mai mare întristare pe neconsolata sa familie!

Pisalmistul David a zis: *omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori.* Ca o floare a înflorit Neculai Iliescu şi ca o floare care de timpuriu o bate bruma iernei aşa sa vestezit. In primă-vară alte flori înfloresc pe pămînt în locul celor uscate şi veştezite de grozavul frig al iernei.

Aşa Neculai Iliescu care pleacă astăzi din mijlocul nostru, pare a ne zice: mamă, frate şi voi camarazi, nu adio, ci la revedere colo sus la D-zeu, unde toţi ne vom întâlni odată pentru a primi resplata faptelor noastre.

Apropiaţi-vĕ dar!.... neconsolată mamă! neconsolat frate şi voi iubiţi camarazi, şi'mi daţi cea de pe urmă sărutare de iubire, căci după câte-va momente nu voi mai fi în mijlocul vostru!....

Cu toate acestea să nu mĕ uitaţi, ci să vĕ aduceţi din când în când aminte tu mamă de copilul tău, tu frate de fratele tău, şi voi camarazi de camaradul vostru, care a plecat pe calea veciniciei la tatăl ceresc, a cărui nume va fi lăudat şi slăvit în vecii vecilor amin.

După aceasta sicriul purtat de patru absolvenţi, a fost scos din biserică şi escortat de cor, familia decedatului şi public particular, a fost condus până la mormânt.

Anunciuri

AVIS

Se caută elevi la învĕţĕtură. Doritorii se pot adresa la d. A. Marino maistru thenechegiu str. spital Paşcanu No. 26.

ANUNCIU

Comitetul Societăţei „Adjutorul"

Toţi domnii care doresc a se înscrie în Societatea *Adjutorul*, înfiinţată de foştii, actuali funcţionari şi foştii militari, sunt rugaţi a se presenta la Biuroul Societăţei, care s'a permutat în ograda Hotel Union strada Primăriei.

Cererile de înscriere se fac în fie-care zi de la oarele 4 până la 7 p. m.

Comitetul.

ATELIER DE CIUBOTARIE

CONST. SACARĂ

Strada Univestităţei

Efectuează tot feliul de incălţăminte, in modul cel mai elegant, prompt şi cu preţuri moderate.

GH. MARINO

CISMAR

Str. Baston No. 15

Maistru absolvent al scoalei de meserie din 1875. Confecţionează tot feliul de cisme.

O persoană onorabilă doreşte a ocupa un post de contabil la vre o moşie.

D-nii proprietari sau posesori de moşii, cari ar avea necesitate de o aseminea persoană, sunt rugaţi să binevoiască a se adresa la redacţiunea acestui ziar.

NOU ATELIER DE THENECHEGIE

Strada de Sus

VASILE ILIESCU

Sperăm că publicul Ieşan spre încurajare îi va încredinţa lucrări de arta sa.

Neculai Rascal

special

Friser str. Primărie, No 40

Primeşte abonamente cu preţurĭ moderate, şi frizază în modul cel mai elegant.

D. Ionescu

Strade de Sus

Se află tot feliul de bomboane cu preţul cel mai redus.

Iaşi—Tipografia „Fulgerul" (D. Gheorghiu)